

خلاصه

مقدمه و هدف: سندرم زجر تنفسی حاد (ARDS) یک سندرم بالینی با علل زمینه ای متغیر است. اگر چه مکانیسم آسیب بافت هنوز به طور کامل مشخص نشده است، شواهدی مبنی بر آسیب اکسیداتیو توسط گونه های اکسیژن فعال (ROS) وجود دارد و درمان آنتی اکسیدان بعنوان راهکاری مناسب مطرح شده است. نظر به اینکه تاکنون مطالعه ای در مورد تاثیر سلنیوم وریدی بر روی استرس اکسیداتیو در بیماران ARDS انجام نشده است؛ با این پژوهش سعی در بررسی این تاثیر داریم.

روش کار و مواد: مطالعه بصورت کارآزمایی بالینی انجام گرفت و از میان بیماران بستری شده با تشخیص ARDS در مرکز آموزشی درمانی امام رضا (ع) و شهدا (از مرداد ۱۳۹۵ الی خرداد ۱۳۹۶) ۴۰ مورد، بصورت تصادفی، انتخاب و در ۲ گروه تحت بررسی قرار گرفتند. هر دو گروه مورد مطالعه درمان های معمول رادریافت نمودند؛ گروه مطالعه سلنیوم وریدی و گروه شاهد پلاسبو دریافت کردند. نتایج تاثیر درمانی در گروه های مورد مطالعه مقایسه گردید.

یافته ها: تجویز سلنیوم وریدی، در کاهش استرس اکسیداتیو، مدت زمان تهویه مکانیکی، مدت بستری، قطع زودهنگام وازوپرسور و مورتالیتته در بیماران ARDS در مقایسه با تجویز پلاسبو تفاوت آماری معنی داری نداشته است.

نتیجه گیری: تجویز سلنیوم وریدی در بیماران ARDS تاثیر درمانی آشکاری در اصلاح المان های بهبودی نداشته و ارجحیتی نسبت به پلاسبو ندارد.

کلمات کلیدی: ARDS، سلنیوم، استرس اکسیداتیو